

„азъ подадохъ патріарху листъ-тъ си (пашапортъ-тъ),
 „който той взе въ рѣцѣ-тѣ си, а да го прочете не можи:
 „погледа само нѣколко врѣме на печатъ-тъ му и ми го
 „връна назадъ. Послѣ той пакъ попита толмачъ-тъ: *а*
 „*що иска твой отъ мене?* Толмачъ-тъ му каза: — *Агю*
 „деспота! Той нищо не ще отъ тебе, проси само да му
 „отстѣпите една келлія за да преживѣе нѣкой и други
 „день, до гдѣ тръгне за Йерусалимъ: Той е чужденецъ,
 „не знае езикъ-тъ, не знае гдѣ да си прислони глава-та,
 „а пакъ ты си тукъ глава-та на Христене-тѣ, освѣнь
 „тебе, кой ще се погрижи за него. — На това патріар-
 „хъ-тѣ отговори толмачу: *А дарове твой донелъ ли е?*
 „*Попытай го: ако има дарове, ще има и келлія!*“.

Всеки може да си въобрази до каква стъпень е
 былъ поразенъ Рускии свещенникъ, комуто и на умъ
 не е доходило, че отъ уста-та на Вселенскии патріархъ
 могатъ да излѣзятъ такива думи. Свое-то дълго уди-
 вленіе, Лукіановъ свръша съ слѣдни-тѣ думи: „*У насъ*
 „*въ Москва и дверници-шѣ патріаршески не быхъ си*
 „*позволили такова униженіе*³⁾“.

Отъ Вселенскии патріархъ Лукіановъ отишълъ да
 проси пристанище въ Синайскии мънастырь, но и тамъ
 не го пріяли. Ето, говори той, „*колко сѫ милостиви Гръ-ци-тѣ:* не щажъ да пригледать и единъ странникъ. А
 „*сами, кога дохождатъ въ Москва и се престрѣгватъ*
 „*тамъ по 30 души ежегодно за милостыня, тамъ се на-*
 „*миратъ за тѣхъ и добри жилища и царска храна.* —
 „*Тѣ въ Москва се оплакватъ, че Турци-тѣ ги мѫчажътъ*
 „*за да искаратъ по-вѣче милостыня, а като ся върнатъ*
 „*въ Цариградъ съ пълни джебове и си накупажътъ отъ*
 „*патріархъ-тѣ: кой митрополитство, кой епископство,*

³⁾ Въ Россія тогава е съществувала още патріаршія, която
 токо въ 1721 г. биде замѣнена съ св. Синодъ. —